

λές; τὰ βλέπεις αὐτά; (σείων αὐτὸν βιαίως) αἱ δὲν ἀποκρίνεσαι· τὰ κακάρωσε 'ς τολήθεια· αὐτὴ εἶνε ἀληθινὴ ἀλήθεια· (σείων τὸ ρόπαλόν του) ἄχ! νὰ σὰς εἶχα 'ς τὰ χέρια μου ὅλους ἔτσι θὰ σὰς ἔκαμα γικουρτοβατισμένοι ποῦ θέλετε νὰ μὰς κόψετε τὰ σύνορά μας . . . καὶ νὰ μὰς τουρκέψετε κ' αὐτά.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Μὰς ἐπιστέλλουσιν ἐκ Λαμίας τὴν ἐξῆς πρωτότυπον ἐπιγραφὴν ἐπιστολῆς:

«Κήριον Εὐστάθιον ἄρτοποιον.
ἡς στηλῆδα ἐρχόμενον ἀπὸ
καρδίτσα.»

Ἰερουργῶν ἱερεὺς τις ἐν Φερσάλιοις ὅτε ἐξῆλθε μὲ τὰ ἄγια μετὰ τὴν μνημόνευσιν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἐξηκολούθησε νὰ λέγῃ: «καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἐπαρχοῦ, τοῦ Ταμίου, τοῦ Ἐφόρου, τοῦ Τάγματος Φερσάλων καὶ Γιάννη Τεμπελῆ, ὧν κλπ.»

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΓΕΛΟΙΑ.

Ἐκ τῶν ἐσχάτως ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἐκτυλιχθέντων εἶδομεν ὅτι τὴν 25 Ἀπριλίου 1880 ἐψηφίσθη νόμος ἀπαγορεύων εἰς τοὺς ἐπιστήμονας φαρμακοποιούς τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν τῆς ἐπιστήμης των, καὶ συνεπῶς ἐπιτάσσων αὐτοῖς ἢ νὰ ζήσουν, ὅπως ἠμπορέσουν ἕως οὐ ἀποθάνῃ κανεὶς ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ τραφῶσιν ἀπὸ τὰ

κόλλυβά του ἢ ἀποθάνωσιν αὐτοὶ ὑπὸ τῆς πείνης, ἀπαλασσομένοι καὶ τῆς ἐπιστήμης των.

Τὸ ἐξαμβλωματικὸν τοῦτο νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ἀσυζητητῆ διὰ τὸν ἐξῆς λόγον.

Ἦτο ἡ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, παρὰμονὴ τούτέστι τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς περιόδου, ὅποτε συνήθως ἡ Βουλὴ ὁμοιάζει ταξειδιώτην σιδηροδρόμου, ὅστις μὴ ἔχων εἰμὴ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, ἵνα φάγῃ εἰς ἕκαστον σταθμὸν, καὶ ἀδυνατῶν νὰ λεπτολογῆσῃ ἅπαντα τὰ εἰς τὸ table d'hôte τοῦ σταθμοῦ προσφερόμενα φαγητὰ, τρώγει ὅσα τῷ ἀρέσουν καὶ πληρώνει δι' ὅλα. Καὶ ἡ Βουλὴ σπεύδουσα τότε συζητήσασιν ὅσα ἠδύνατο νομοσχέδια, ἀνέλαβε δὲ καλῆ τῇ πίστει τὴν εὐθύνην τῶν μὴ συζητηθέντων, ἐπιψηφίσασα αὐτὰ ὡς εἶχον. Τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως πολλῶν βουλευτῶν, ἐρωτηθέντων περὶ τούτου, ὅτι δὲν εἶχον καιρὸν συζητήσεων, ἐπιψηφίσαντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην 39 ἐν ὅλῳ νομοσχέδια!

Μάγειρος τοῦ ἀπαρέσκοντος τούτου ἐν τῷ table d'hôte τῶν νομοσχεδίων, νομοσχεδιακοῦ βρώματος, ὑπῆρξε κυρίως φαρμακευτικὴ τις ἑταιρεία ἐνταῦθα, ἥτις βλέπουσα τὸν ταξειδιώτην σπεύδοντα, καιρὸς, εἶπεν, νὰ παρειαζῶ καὶ ἐγὼ τὸ πεπαλαιωμένον καὶ ὄζον τοῦτο μαγειρεῖμα (ἀπὸ τοῦ 1834) πρὸς ὠραιοτέραν ἐπιφάνειαν τοῦ ὁποίου, εἰργάσθησαν ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς, μεταχειρισθέντα ὡς κουζίναρ τὸ οἶκῆμα ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἐνθα προσκληθέντα συνενερέθησαν αὐθημερὸν, παραγαγόντα τὸ ἀνωτέρω τέρας.

Τότε ὁ προσκαλέσας αὐτοὺς ἀνῆλθεν ἐπὶ τινος τραπέζης καὶ ἔλεξε σοβαρῶς τάδε.

«Ἀξιότιμος ὁμήγυρις! Συμφέροντα ὑψίστης σπουδαιότητος μὲ ἠνάγκασον νὰ καλέσω ὑμᾶς ἐνταῦθα καὶ ζητήσω ἐκ τῆς συμπράξεως ὑμῶν τὴν διάσωσιν αὐτῶν κινδυνευόντων.» — Εἴμεθα εἰς τὰς διαταγὰς σας, ἀπήντησαν πάντες ὁμοφώνως.

σας. Δὲν θὰ ἔχει τὰ χειρόκτιά του μαζῆ, ἀλλὰ θὰ τὸν συγχωρήσῃ. Γιάννη! (Εἰσέρχεται ὁ ὑπηρετῆς) εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἐπάνω ὑπάρχει κάτι τι. . . (Σιγῆ) τὸν ἄλλον. Ἐννόησες;

Πηνελόπη (καθ' ἑαυτήν).

Μήπως ἡ ἐπιστολή μου . . . ; Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἔχω ἐδῶ. Φαντάσου ἐὰν ἤξευρε τί γράφω . . . !

Κλεάνθης.

Τώρα θὰ ἀκούσης τὸ κατηγορητήριον! (Καθ' ἑαυτόν). Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. φωνογράφος ἔχη τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ ψεύδεται. Ἐγὼ ὅμως ἔχω ὑπόληψιν εἰς τοὺς Ἀμερικανούς.

Γιάννης (Ἐπιστρέφει κρατῶν [τὸν φωνογράφον).

Δὲν ἐσημάδευα τοὺς παπαγάλλους μου· ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἀφῆκα εἰς τὸ τραπέζι τὸν ἄλλον. Τώρα ἔχομεν εἰδικὸν δικαστήριον. Καὶ ἂν ἤξευρε τί του ψάλλει ἡ ἐπιστολή! Ἐχὼ ῥητὴν διαταγὴν νὰ λησμονήσω ὅ,τι ἤκουσα (Ἐξέρχεται ἀφείς τὸ κιβώτιον).

Κλεάνθης.

Θέλετε νὰ σας εἶπῃ λοιπὸν ὁ κύριος αὐτὸς τί ἐγράφετε εἰς τὸν ἐραστὴν σας;

Πηνελόπη.

Εἰς τὸν ἐραστὴν μου . . . ! Ποῖος κύριος; Ποῦ εἶναι;

ἄς ἔλθῃ! Τί σκέπτεται νὰ κάμῃ μὲ αὐτὴν τὴν μηχανήν; — Μὰ τί εἶναι αὐτὰ, Κλεάνθη;

Κλεάνθης.

Ἴδέτε τὴν! Τὸ ψεῦδος εἰς τὰ χεῖλη! Ὁ κλέπτης παρουσιάζει τὸ πλαστὸν διαβατήριον, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι εἶναι ὁ ἐντιμότερος ἄνθρωπος. Καὶ οὔτε νὰ κοκκινίσῃ! Ἄλλὰ ποῦ ἐρύθημα! Καταφεύγομεν εἰς τὴν ζωγραφικὴν διὰ νὰ μὴ μας εἰπῶσιν ὅτι πάσχομεν ἀπὸ ἔκτερον. Ἡ ἀθῶα περιστέρη! (Πρὸς τὸν φωνογράφον). Ἐμπρὸς, κύριε μάρτυς. Τὴν ἀλήθειαν, γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν!

Πηνελόπη.

Αὐτὸς εἶναι ὁ μάρτυς σου; Ἐλα, χόρδισέ τὴν, ἴσως ἡ μουσικὴ σὲ διασκεδάσῃ ὀλίγον.

Κλεάνθης.

Τώρα θὰ ἀκούσης τί μουσικὴ εἶναι αὐτή. Ἐμπρὸς, κύριε μάρτυς. Ὀνομάζεσαι Φωνογράφος Ἐδισῶνος, ἐγεννήθης εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ κατοικεῖς . . . Ἄλλὰ εἰς τὸ προκείμενον. — Δὲν ἤρχισατε ἀκόμη νὰ τρέμετε, κυρία;

Πηνελόπη.

Ὅχι· ἀκόμη, Κύριε. Δὲν εἶμαι τόσον νευρικὴ.

Κλεάνθης.

Ἐχετε ἰσχυρὰν χρᾶσιν. Ἀκούσατε λοιπὸν. (Στρέφει τὸν κύλινδρον τῆς μηχανῆς.)